

Παναγία Σουμελά: Η επόμενη μέρα και το χρονικό του εορτασμού της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην πνευματική κοιτίδα του Ποντιακού Ελληνισμού

[Πατριαρχία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Το μήνυμα της επόμενης ημέρας μετά την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο σύμβολο του Ποντιακού Ελληνισμού, την ιστορική Ιερά Μονή της Παναγίας Σουμελά στην Τραπεζούντα, έστειλε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αμερικής κ. Ελπιδοφόρος.

Ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε την ελπίδα ότι η συμμετοχή του στο συλλεiturgo για το «Πάσχα του καλοκαιριού» προεξάρχοντος του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου, να αποτελέσει την αρχή μιας νέας παράδοσης για

τον Ελληνισμό της διασποράς.

«Εδώ βρίσκεται το μοναστήρι που αποτελεί το κέντρο της καρδιάς κάθε Πόντιου και κάθε Έλληνα, είτε είναι Πόντιος είτε όχι, τον ιερό τόπο όπου ακούμε τους ψιθύρους των μοναχών και τους ψιθύρους των καρδιών όλων όσοι προσεύχονται και ζητούν την ευλογία της Παναγίας μας», **τόνισε σε δήλωση του ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής και πρόσθεσε:**

«Αυτή τη χρονιά ήταν μεγάλη η ευλογία να βρεθούμε εδώ και να συλλειτουργήσουμε με τον πνευματικό μας πατέρα, τον μεγάλο Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο, στην πνευματική κοιτίδα του Πόντου, στο θρησκευτικό και πνευματικό κέντρο του Ποντιακού Ελληνισμού, που είχε παραμείνει κλειστό για μία πενταετία λόγω εργασιών στερέωσης και αναστήλωσής του, αλλά και λόγω των συνθηκών της πανδημίας. Είμαστε πολύ χαρούμενοι ως Ελληνοαμερικανοί που βρισκόμαστε μαζί του και υποσχόμαστε ότι εφεξής θα ερχόμαστε σε αυτό το προσκύνημα κάθε έτος».

Επίσης παρακολουθήστε το σύντομο μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αμερικής για την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην ιστορική Παναγία Σουμελά του Πόντου:

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας για την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου με τη συμμετοχή πιστών από πολλές χώρες

Σε έντονα συγκινησιακά φορτισμένη ατμόσφαιρα τελέστηκε ανήμερα του Δεκαπενταύγουστου η Θεία Λειτουργία στην Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή της Παναγίας Σουμελά της Τραπεζούντας, προεξάρχοντος του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, συμπαραστατούμενου από τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Αμερικής κ. Ελπιδοφόρο, και τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Αργυρουπόλεως κ. Αμβρόσιο.

Κατά τη διάρκεια της ο Παναγιώτατος τέλεσε την εις διάκονον χειροτονία του ουκρανικής καταγωγής υποδιακόνου κ. Δημητρίου Καμιανόβιτς, στον οποίο έδωσε το όνομα Επιφάνιος.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Πατριάρχης τέλεσε Τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του προσφάτως κοιμηθέντος μακαριστού Μητροπολίτου Δράμας κυρού Παύλου.

Εκκλησιάστηκαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας, κληρικοί, η κ. Γεωργία Σουλτανοπούλου, Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη, με τον σύζυγό της κ. Ιωάννη Ραπτάκη, Πρέσβη της Ελλάδος στη Μεγάλη Βρεταννία, ο κ. Roman Nedilskyi, Γενικός Πρόξενος της Ουκρανίας στην Πόλη, με την σύζυγό του και στελέχη του Προξενείου, ο κ. Σάββας Αναστασιάδης, μέλος της Βουλής των Ελλήνων και εκπρόσωπος του Προέδρου αυτής, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Μ.τ.Χ.Ε., τοπικοί παράγοντες, ο πατέρας και η αδελφή του νεοχειροτηθέντος διακόνου Σέργιος και Αικατερίνα, και πιστοί από την Ελλάδα, την Γεωργία, την Ουκρανία και άλλες χώρες.

Να σημειωθεί ότι ο πατέρας του νεοχειροτηθέντος διακόνου έλαβε ειδική άδεια προκειμένου να παραστεί καθώς δίνει τον δικό του αγώνα για την υπεράσπιση της ελευθερίας της πατρίδας του.

Η ομιλία του Οικουμενικού Πατριάρχη με αναφορές σε επίκαιρα ζητήματα

που απασχολούν τον Ορθόδοξο κόσμο και την παγκόσμια κοινότητα

Ο Παναγιώτατος, στην ομιλία του, αναφέρθηκε στο εφετεινό προσκύνημα στην Παναγία Σουμελά του Πόντου, στην οποία πραγματοποιήθηκαν, από το Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού της Τουρκίας, εκτεταμένες εργασίες συντήρησης και ανακαίνισής της, εκφράζοντας τις θερμές ευχαριστίες του προς όλες τις αρμόδιες αρχές για την συμβολή τους στην προστασία της ιστορικής Μονής του Οικουμενικού Θρόνου.

Επίσης, απηύθυνε πατρικούς λόγους και παραινέσεις προς τον νέο κληρικό της Εκκλησίας, Διάκονο κ. Επιφάνιο, ενώ αναφέρθηκε με συγκίνηση στον μακαριστό Μητροπολίτη Δράμας κυρό Παύλο.

Παράλληλα, εξέφρασε τα συναισθήματα του αναφορικά με μια σειρά επίκαιρων ζητημάτων όπως η πυρκαγιά στο Γηροκομείο Βαλουκλή, ο πόλεμος στην Ουκρανία, η πανδημία, η ασθένεια του Αρχιεπισκόπου Κύπρου, η εισπήδηση του Πατριαρχείου Μόσχας -χωρίς να το κατονομάζει- στο κανονικό έδαφος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, η οικονομική και επισιτιστική κρίση στον Τρίτιο Κόσμο και η μόλυνση του περιβάλλοντος.

«Πέραν της προσωπικής μας αμαρτωλότητας και αβελτηρίας, εθρηνήσαμε προσφάτως την στέρησιν σπουδαίων Ιεραρχών και λαμπρών στελεχών της Εκκλησίας, εκλαύσαμε επί των ερειπίων του Γηροκομείου του Βαλουκλή, ενός εκ των αρχαιοτέρων Εθνικών Φιλανθρωπικών Καταστημάτων μας, ηλικίας άνω των δύο και ημίσεος αιώνων, πάσχομεν και θρηνούμεν εξ αιτίας του συνεχιζομένου επί εξάμηνον ήδη και πλέον ανθρωποκτόνου κατά της Ουκρανίας πολέμου,

συμπάσχομεν με τους υπό της πανδημίας του Covid-19 και των πολυπληθών μεταλλάξεών του προσβληθέντας αναριθμήτους συνανθρώπους μας ανά τον κόσμο, συμμεριζόμεθα τον πόνο και την οδύνη του εν κλίνη ασθενείας κατακειμένου αλλά και γενναίως αγωνιζομένου Μακαριωτάτου και φιλάτου Προκαθημένου της εν Κύπρω Αποστολικής Αυτοκεφάλου Εκκλησίας, αγανακτούμεν διά την αφιλάδελφον και κατά πάντα αντικανονικήν, ληστρικήν και παράνομον επέμβασιν αδελφής, δυστυχώς, Εκκλησίας εις το κανονικόν έδαφος του δευτέρου τη τάξει πρεσβυγενούς Πατριαρχείου της Αλεξανδρείας, πονούμεν διά την δυσκολίαν συνεννοήσεως και τας συγκρούσεις μεταξύ κρατών και λαών, διά την μαστίζουσαν τας χώρας κυρίως του λεγομένου Τρίτου Κόσμου δεινήν οικονομικήν και επισιτιστικήν κρίσιν, διά την συνεχιζομένην μόλυνσιν και ποικιλότροπον καταστροφήν του περιβάλλοντος και πλείστα άλλα!», ανέφερε, μεταξύ άλλων, ο Παναγιώτατος.

Ακολουθεί το πλήρες κείμενο της Πατριαρχικής ομιλίας:

Τιμιώτατοι αδελφοί Αρχιερείς και λοιποί ευλαβέστατοι κληρικοί παντός βαθμού,

Ευλογημένα τέκνα της Εκκλησίας, πρόθυμοι συμπροσκυνηταί της μεγαλόχαρης Κυρίας του Πόντου, της Παναγίας Σουμελά,

Προ ολίγων ημερών οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί αναχθήκαμε πνευματικώς εις ένα όρος, το βιβλικόν όρος Θαβώρ, όπου αξιωθήκαμε να γίνωμε επόπται της υπερφωτολαμπούς Θεικής Δόξης και της μεγαλειότητος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Και σήμερα, με πολύ πρόσφατον την ιεράν αυτήν εμπειρίαν της Θείας Μεταμορφώσεως, εκινήσαμε προθύμως τους πόδας διά μίαν νέαν ανάβασιν εις όρος, το Όρος του εν τω ιστορικώ Πόντω Μελά αυτήν την φοράν, το Όρος το οποίον, από πολλών αιώνων, κατέστησεν ιερόν και άγιον η δεσπόζουσα εδώ παρουσία της Παναγίας της Αθηνιώτισσας, της τρανέσσας Παναγίας Σουμελά, όπως καθιερώθηκε πλέον να αποκαλήται.

Μετά από δύο εβδομάδας καθαρμών, συντόνου πνευματικής προετοιμασίας διά νηστείας, προσευχής, εξομολογήσεως, Μικρών και Μεγάλων Παρακλήσεων και πυκνής λειτουργικής ζωής, ελάβαμε την άγουσαν διά τον Πόντον, διά το νεφελοφίλητον Όρος της Παναγίας μας, διά το από ενός ήδη αιώνος αθελήτως και οδυνηρώς ερημωμένον σεβάσμιον Μοναστήρι Της, το αδιαφιλονίκητον κέντρον της ευσεβείας και Θεομητορικής ευλαβείας του ανά τον κόσμο Ποντιακού Ελληνισμού και όλων των Θεοτοκοφίλων Ορθοδόξων Χριστιανών. Ανεβήκαμε με την ευκαιρίαν της μεγάλης και πανευφροσύνου εορτής της ενδόξου Κοιμήσεως και

εις Ουρανούς Μεταστάσεως της Κόρης της Βασιλείας. Σήμερα, αδελφοί, δεν ήλθαμε εδώ διά να θρηνήσωμεν θάνατον, αλλά διά να εορτάσωμεν την μετάστασιν της Μητρός της Ζωής εκ του θανάτου εις την Ζωήν και από της γης εις τον ουρανόν! Σήμερα όντως «ετέθη θρόνος τη Μητρί του Βασιλέως και εκάθισεν εκ δεξιών Αυτού» (πρβλ. Γ΄ Βασ., β΄, 19). Σήμερα η ταπεινή Κόρη της Ναζαρέτ καθίσταται Παντάνασσα! Παντοβασίλισσα!

Κατά την σημερινήν ακριβώς ημέραν επανηγύριζε το σεβάσμιον τούτο Πατριαρχικόν ημών Σταυροπήγιον. Την 15ην Αυγούστου συνετελείτο ενταύθα παμποντιακός συναγερμός! Χιλιάδες πιστών από κάθε γωνίαν του Πόντου, αλλά και από πλησίον χώρας, όπως η Ρωσσία, η Ουκρανία και η Γεωργία, συνέρρεον παμπληθεί και ομόψυχοι, με μοναδικήν ευλάβειαν και κατάνυξιν, διά να συνοδεύσουν ευλαβώς την Μητέρα της Ζωής εις την πορείαν Της προς τα άνω Βασίλεια του Υιού Της και να λάβουν την Θεομητορικήν χάριν και ευλογίαν Της! Όχι σπανίως και πολλοί εκ των Μουσουλμάνων της περιοχής, και Σουλτάνοι ακόμη, ήρχοντο να παρακαλέσουν την -κατ' αυτούς- Προφήτιδα Μαριάμ διά κάποιον σοβαρόν πρόβλημά των, ασθένειαν κ.λπ., και Εκείνη δεν έκλεινε τα ώτα εις την ικεσίαν των, αλλά συχνά έκαμνε το θαύμα Της και εις εκείνους, ευεργετούσα, ως πανευεργέτις του όλου ανθρωπίνου γένους που είναι. Κάθε ένας ο οποίος θα προσέφευγε πλησίον Της, κοπιών και πεφορτισμένος, πονεμένος, θλιμμένος, ασθενής, ικέτης της ευεργεσίας Της, δεν θα έφευγε και δεν φεύγει από την Παναγίαν με άδεια τα χέρια! Η αγάπη Της οικονομεί εθελαγάθως τους πάντας. Έτσι η Παναγία του Σουμελά συνεκέντρωνε γύρω Της πιστούς και μη, όλους εκδεχομένους με καρδιακόν πόθον την του ύδατος της αγαθότητος και στοργής Της κίνησιν! Και οι τρανόλαλες καμπάνες της Μονής εδόνουν τότε τους αιθέρας με τα χαρμόσυνα λαλήματα του γενομένου θαύματος, με τους γλυκείς ήχους της φιλανθρώπου Θεομητορικής ενεργείας!

Η εγκατάλειψις και η φθοροποιός ενέργεια του πανδαμάτορος χρόνου, αγαπητοί, είχαν επιφέρει αναποδράστως εις το άγιον τούτο σέβασμά μας πολύ επικίνδυνες φθορές που είχαν σχέσιν με την στατικότητα του και κατά συνέπειαν την ασφάλειαν των επισκεπτών. Οι αναγκαίες αναστηλωτικές εργασίες, τις οποίες αξιοχρέως ανέλαβαν και έφεραν εις πέρας οι αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες, καθώς και η εν συνεχεία ενσκήψασα πανδημία του Covid-19, μας εμπόδισαν ατυχώς από του να έχωμε μίαν συνεχή κατ' έτος δυνατότητα λειτουργίας της Μονής κατά την ημέραν της πανηγύρεως του Δεκαπενταυγούστου. Ευλόγως, λοιπόν, αισθανόμεθα εφέτος μείζονα χαράν και πλατυτέραν αγαλλίασιν καθώς έχομεν την δυνατότητα να τελέσωμεν και πάλιν επί των σεβασμίων ερειπίων του παντίμου Θυσιαστηρίου μας την Θείαν Ευχαριστίαν, να εκκλησιασθούμε και να εκκλησιάσωμεν τον τόπον και όλην την περιοχήν, και να δοξάσωμεν την Υπερένδοξον Θεοτόκον, την έμψυχον

Κιβωτόν του Θεού και κραταιάν Σκέπην του ευσεβούς ημών Γένους. Ευχαριστούμεν τας Κρατικές Αρχάς της Τουρκίας τόσον διά τας γενομένας πολυδαπάνους και μακροχρονίους αναστηλωτικές εργασίας εις την Μονήν, όσον και διά την παρασχεθείσαν άδειαν διά την αγίαν σημερινήν μας σύναξιν. Και παρακαλούμε να μας το προσέχουν πάντοτε το Μοναστήρι μας, αναφαίρετον άλλωστε στοιχείον της πολιτιστικής και ιστορικής ταυτότητος και κληρονομίας της περιοχής. Η συντηρητική και προστατευτική των μέριμνα θα αποτελή τίτλον τιμής δι' αυτάς. Αλλά είπαμε ότι ήλθαμε διά να δοξάσωμεν την Παναγίαν. Ορθότερον θα λέγαμε ότι ήλθαμε διά να δοξασθούμε εμείς από την Σουμελιώτισσαν. Εκείνης η δόξα είναι μέσα Της. Έσωθεν! Η δόξα Της είναι ο Υιός και Λόγος του Θεού, τον οποίον εν υπακοή προς το θείον θέλημα εκυοφόρησε και εγέννησεν ως τέλειον Θεόν και τέλειον Άνθρωπον ταυτοχρόνως, καθισταμένη ούτως αληθινή Θεοτόκος! «Πάσα η δόξα της θυγατρός του Βασιλέως έσωθεν, εν κροσσωτοίς χρυσοίς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη» (Ψαλμ. μδ', 14). Ο Υιός Της εξ ενός, και η προσωπική της άκρα αρετή αφ' ετέρου! Ιδού η μοναδική και άφθαστος εις μεγαλείον δόξα της Παναγίας, ο διάχρυσος ιματισμός της και τα μαλαματένια κροσσωτά της ενδυμασίας Της! Αλλά, τι λέγομεν; Αν η αρχαία εκείνη Κιβωτός της Διαθήκης, στην οποία εφυλάσσοντο τα τιμαλφέστερα ιερά και όσια του Ισραήλ και ενεφανίζετο ο Θεός, εκαλείτο «Δόξα του Ισραήλ», και την αρπαγήν της από τους Φιλισταίους εθρήνησαν πικρότατα με ποταμούς δακρύων οι Εβραίοι, η Παναγία, η έμψυχος Κιβωτός, εντός της οποίας κατώκησεν άπαν το πλήρωμα της Θεότητος σωματικώς, καλείται υπό της πάντοτε ακριβολογούσης θεολογικώς Ορθοδόξου Υμνολογίας όχι απλώς «Παγκόσμιος δόξα», αλλά και «Δόξα της Θεότητος»! Η εορτή μας λοιπόν της ιεράς και ευκλεούς Θεομητορικής Κοιμήσεως είναι εξ ορισμού «πεποικιλμένη τη Θεία δόξη», και εμείς, οι ταπεινοί εορτασταί, που με πόθον και ευλάβειαν ανεβήκαμε στον άγιον οίκον Της διά να προσκυνήσωμεν την ιεράν εικόνα της Παναγίας, το ταπεινόν αντίγραφον του εν Βερμίω φυλασσομένου ιερωτάτου πρωτοτύπου, και να κοσμήσωμε με άνθη πίστεως και κηρολαμπάδες ευσεβείας και θυμίαμα ευγνωμοσύνης το ιστορικόν Σεμνείον Της, λαμβάνομεν δόξαν από την Δόξαν Της και φως από το Φως Της και χάριν από την Χάριν Της, και θα επιστρέψωμε μετ' ολίγον εις τα ίδια οπωσδήποτε πλουσιώτεροι εις Θεομητορικής ευλογίας και στηριγμένοι και παρηγορημένοι από την μητρικήν αγάπην Της! Τούτο αποκτά εφέτος ιδιαιτέρας διαστάσεις, λαμβανομένων υπ' όψιν των επαλλήλων και θυελλωδών επαγωγών των λυπηρών του βίου και των πολλών θλίψεων αι οποίαι μας έχουν εύρει τελευταίως. Πέραν της προσωπικής μας αμαρτωλότητος και αβελτηρίας, εθρηνήσαμε προσφάτως την στέρησιν σπουδαίων Ιεραρχών και λαμπρών στελεχών της Εκκλησίας, εκλαύσαμε επί των ερειπίων του Γηροκομείου του Βαλουκλή, ενός εκ των αρχαιοτέρων Εθνικών Φιλανθρωπικών Καταστημάτων μας, ηλικίας άνω των δύο και ημίσεος αιώνων, πάσχομεν και

θρηνούμεν εξ αιτίας του συνεχιζομένου επί εξάμηνον ήδη και πλέον ανθρωποκτόνου κατά της Ουκρανίας πολέμου, συμπάσχομεν με τους υπό της πανδημίας του Covid-19 και των πολυπληθών μεταλλάξεών του προσβληθέντας αναριθμήτους συνανθρώπους μας ανά τον κόσμο, συμμεριζόμεθα τον πόνον και την οδύνην του εν κλίνη ασθενείας κατακειμένου αλλά και γενναίως αγωνιζομένου Μακαριωτάτου και φιλτάτου Προκαθημένου της εν Κύπρω Αποστολικής Αυτοκεφάλου Εκκλησίας, αγανακτούμεν διά την αφιλάδελφον και κατά πάντα αντικανονικήν, ληστρικήν και παράνομον επέμβασιν αδελφής, δυστυχώς, Εκκλησίας εις το κανονικόν έδαφος του δευτέρου τη τάξει πρεσβυγενούς Πατριαρχείου της Αλεξανδρείας, πονούμεν διά την δυσκολίαν συνεννοήσεως και τας συγκρούσεις μεταξύ κρατών και λαών, διά την μαστίζουσας τας χώρας κυρίως του λεγομένου Τρίτου Κόσμου δεινήν οικονομικήν και επισιτιστικήν κρίσιν, διά την συνεχιζομένην μόλυνσιν και ποικιλότροπον καταστροφήν του περιβάλλοντος και πλείστα άλλα!

Κυριολεκτικώς ευρισκόμεθα εν σάκκω και σποδῷ πένθους και ταπεινώσεως! Αλλά, ιδού η Θεοτόκος! Η Φανερωμένη ελπίς των απηλισμένων! Η Πausολύπη! Η πάντων Χαρά! Ο γλυκασμός των Αγγέλων! Η Γρηγορούσα επάνω από την ανθρωπίνην δύσποτμον βαρυδαιμονίαν! Ο χρυσοπλοκώτατος πύργος της ασφαλείας μας! Η Βοήθεια των Χριστιανών! Η δωδεκάτειχος Πόλις του Παμβασιλέως Χριστού, όπου μας έχει ετοιμασθή κατοικία αιώνιος! Η Σκέπη του κόσμου! Η προς τον Φιλάνθρωπον Θεόν Μεσίτριά μας! Η εν τη Γεννήσει την παρθενίαν φυλάξασα, τώρα, εν τη Κοιμήσει Της, τον κόσμο δεν τον εγκατέλειψε! Δεν μας εγκατέλειψε! Είναι μαζί μας, νύκτα και ημέρα, εφημερεύουσα της αγάπης, προισταμένη της στοργής, σε ατελείωτες υπερωρίες φροντίδος και μερίμνης μητρικής για όλους! Μικρούς και μεγάλους! Ισχυρούς και αδυνάτους! Ταπεινούς και λησμονημένους! Ευπραγούντας και δυσπραγούντας! Συγγενείς και αλλογενείς! Και εκείνους που Την ενθυμούνται, και εκείνους που Την έχουν λησμονήσει! Εκείνη όλους μας ενθυμείται κατά την σημερινήν αγίαν Μνήμην Της και πάντοτε, όλους μας νοιάζεται, όλων τα δάκρυα μετρά και συλλέγει, όλων τους στεναγμούς ακούει, υπέρ όλων δέεται του Παντοκράτορος Κυρίου, του Ελεήμονος Θεού ημών!

Η Παναγία Θεοτόκος και Πανύμνητος Μήτηρ του κόσμου πρεσβεύει σήμερον τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ τῆς καὶ ὑπὲρ τοῦ χειροτονηθέντος εἰς τὸ ἐν ὄρει Μελά ιστορικόν καὶ λαοφίλητον ἐνδιαίτημά τῆς διακόνου Ἐπιφανίου, κατὰ κόσμον Δημητρίου Καμιάνοβιτς, γνησίου τέκνου τῆς πολύπαθης καὶ μαρτυρικῆς Ουκρανίας. Ὁ Ἐπιφάνιος μόλις ἀπεφοίτησεν ἀριστούχος ἀπὸ τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Θεολογίας καὶ Χριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, καὶ ἰδού, νεώτατος, περιεδύθη τὸ τίμιον ῥάσον διὰ νὰ ἀφιερῶσιν τὴν ζωὴν τοῦ εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας

Ἀγαπητέ μας διάκονε Ἐπιφάνιε, ἡ σημερινὴ πανέορτος ἡμέρα ἀποτελεῖ μοναδικὸν σταθμὸν εἰς τὴν ζωὴν σου. Ἐλάβες τὴν χάριν καὶ τὰ χαρίσματα τοῦ πρώτου βαθμοῦ τῆς ιερωσύνης, ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Παρόντες καὶ ὁ εὐσεβὴς πατέρας σου Σέργιος καὶ ἡ ἀδελφὴ σου Αἰκατερίνη, οἱ ὁποῖοι σε καμαρώνουν. Εὐχαριστοῦμεν τοὺς γονεῖς σου, διότι σε ἀνέθρεψαν ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου καὶ σε ἐχάρισαν εἰς τὴν Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν, τὴν Μητέρα τῆς δικῆς τοῦς Ἐκκλησίας, διακόνου τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Τοὺς συγχαίρομεν καὶ εὐχόμεθα ὁ Χριστὸς νὰ τοὺς εὐλογῇ καὶ νὰ φέρῃ εἰς τὴν δεινῶς ταλανιζομένην πατρίδα των, τὴν πολυπόθητον εἰρήνην.

Χαίρομεν, διότι θὰ ἐνταχθῇ εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικὴν Αὐλήν. Ἐκεῖ θὰ διδαχθῇ πολλά καὶ πολύτιμα ἀπὸ τοὺς ἐμπείρους συγκυρηναίους σου, καὶ θὰ ἀποκτήσῃς τὸ πνεῦμα τοῦ Φαναρίου, τὸ πνεῦμα τῆς ἀρχούσης καὶ πασχούσης Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας. Ἐντὸς τῶν τειχῶν θὰ συνεχισθῇ ἡ ἐκκλησιαστικὴ σου παιδεία, ἡ μελέτη τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς συγχρόνου θεολογικῆς παραγωγῆς. Εἶσαι ευφυής, γλωσσομαθής, ἀγαπᾷς τὸ διάβασμα. Ἡ θύραθεν κατάρτισις, μαζί με τὴν θεολογικὴν παιδείαν, ἐμπλουτίζουν καὶ διευκολύνουν τὸ ἔργον τοῦ κληρικοῦ, ἀνοίγουν νέας προοπτικὰς εἰς τὴν διακονίαν τοῦ, ἀφοῦ γνωρίζει καλύτερα τὰ προβλήματα τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου. Ὁ κληρικός δὲν υπηρετεῖ γενικῶς τὸν «ἄνθρωπον», ἀλλὰ πάντοτε τὸν ἐκάστοτε σύγχρονόν του, τὸν συγκεκριμένον ἄνθρωπον προσωπικῶς.

Ἡμεῖς, ὡς ὁ Ἡγούμενος τοῦ Μεγάλου Μοναστηρίου εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἀνήκῃς, καὶ ὡς πνευματικὸς σου πατήρ, δίδομεν εἰς σε, κατὰ τὴν ἱεράν ταύτην στιγμήν, τρεῖς πατρικὰς συμβουλὰς καὶ παραινέσεις:

α) Να έχης εγγεγραμμένον εις τον νούν και την καρδίαν σου, καθ' όλον σου τον βίον, το Βιβλικόν: «Ουδείς επιβαλών την χείρα αυτού επ' άροτρον και βλέπων εις τα οπίσω εύθετός εστιν εις την Βασιλείαν του Θεού. (Λουκ. θ', 62). Η ιερωσύνη απαιτεί ολικήν και απροϋπόθετον αφιέρωσιν του έχειν και του είναι μας εις την Εκκλησίαν.

β) Να συνειδητοποιήσης την σημασίαν του γεγονότος ότι είσαι μέλος του κλήρου του Οικουμενικού Θρόνου. Οποία μεγάλη τιμή, οποία δε και μεγίστη ευθύνη! Θα ενσαρκώνης και θα εκπροσωπής τας παραδόσεις του, τας αξίας του, θα υπηρετής την οικουμενικήν και υπερεθνικήν αποστολήν του και θα αγωνίζεται διά την προάσπισιν των δικαίων του.

γ) Εις όλας τας φάσεις της πορείας σου, εις οποιονδήποτε εκκλησιαστικόν αξίωμα και αν ανέλθης, να παραμείνης ταπεινός διάκονος του Θεού και του ανθρώπου. Η ιερωσύνη είναι οδός και πεδίων θυσίας, προσφοράς και διακονίας. Δεν ζώμεν διά τον εαυτόν μας, αλλά διά τον Χριστόν. Να μη λησμονήσης ποτέ τον λόγον του Προδρόμου και Βαπτιστού: «εκείνον δεί αυξάνειν, εμέ δε έλαττούσθαι» (Ιωάν. γ', 30). Και να επαναλαμβάνης συνεχώς, ότι τίποτε δεν είναι ιδικόν σου κατόρθωμα, αλλά τα πάντα είναι θείον δώρημα και χάρις. Οδηγός και σύμβουλός σου θα είναι ο Απόστολος Παύλος: «Πάντα ισχύω εν τω ενδυναμούντι με Χριστώ» (Φιλιπ. δ', 13).

Ιερολογιώτατε και αγαπητέ πάτερ Επιφάνιε, καλώς ήλθες εις την χορείαν των διακόνων της Μεγάλης Εκκλησίας. Έχεις τις ευχές όλων μας. Η Θεομήτωρ, το «σεβάσμιον καύχημα ιερέων ευλαβών», να στηρίξη την διακονίαν σου πάσας τας ημέρας της ζωής σου και να αξιωθής να δης, εν ου μακρώ χρόνω, την Αυτοκέφαλον Εκκλησίαν της Ουκρανίας να συγκεντρώνη εις τους κόλπους της όλους ανεξαιρέτως τους εκεί Ορθοδόξους, γύρω από τον άξιον Προκαθήμενόν της Μακαριώτατον Μητροπολίτην Κιέβου και πάσης Ουκρανίας κ. Επιφάνιον.

Λοιπόν, αδελφοί και τέκνα, «πανηγυριζέτωσαν οι θεόφρονες» σήμερον, όπως προστάσσει η ακροστοιχίς του πανηγυρικού Κανόνος της εορτής μας! Ας χαρούμε την σεβασμίαν ημέραν της Κοιμήσεως! Ας τιμήσωμεν την κατάπαυσιν της Εμψύχου Κιβωτού του Θεού εν «οργάνοις ηρμωσμένοις», εν ήχω σάλπιγγος, και κεμεντζέ, και ψαλτηρίου, και κιθάρας, και κινύρας προφητικής! Ενδεδυμένοι με «στολήν έξαλλον» (Β' Βασ. στ', 14) ενθουσιώδους πίστεως, στερεάς ελπίδος και εμπράκτου αγάπης, όπως ακριβώς την απαιτεί η Ελληνορθόδοξος ταυτότης μας, αλλά και την συμβολίζουν και οι ωραίοι παραδοσιακοί ποντιακοί χοροί. Έτη πολλά, αδελφοί και τέκνα εν Κυρίω! Έτη φωτεινά, θεοφιλή, πολύκαρπα εις παν έργον αγαθόν, Θεοτοκοσκεπάστα! Είθε και του χρόνου να αξιωθούμε και πάλιν να υπαντήσωμεν αλλήλους και πολλούς ακόμη άλλους προσκυνητάς εδώ, συμπνευματιζόμενοι,

συγχαίροντες και συνεορτάζοντες εις την χαράν της Παναγίας Μητρός μας, της τρανέσσας Παναγίας Σουμελά. Αμήν!

Και τώρα η σειρά σου, πολύκλαυστε και αλησμόνητε αδελφέ Μητροπολίτα Δράμας Παύλε! Λιοντάρι του Πόντου. Όταν ήλθα στον τάφο σου για τρισάγιο, σε είπα: «Σου υπόσχομαι ότι τον Πόντο θα τον έχω σαν τα μάτια μου, όπως μου τον κληροδότησαν οι Οικουμενικές Σύνοδοι. Θα συνεχίσω, όσο μου επιτρέπει ο Θεός, να τον περιδιαβαίνω, να τον φροντίζω, να τον αγαπώ, να βλέπω στα σεμνώματά του την αγάπη σου, να αφουγκράζωμαι στην Κρώμνη τις προγονικές σου διηγήσεις, να ημερεύω την ψυχή μου στην Ήμερα, στην Επτάκωμο Σάντα να σε συνδυάζω με το μαρτυρολόγιο, να σε θυμάμαι στις Λειτουργίες στού Μελά, να νοσταλγώ το βραχώδες και άκαμπτο του φρονήματός σου υπέρ της Μεγάλης Εκκλησίας». Αυτά σε υποσχέθηκα. Και ιδού! Ετήρησα την υπόσχεσί μου και ήλθα και εφέτος Θα ερχόμασταν μαζί. Το προγραμματίζαμε. Όμως άλλως έδοξε στον Θεό που κυριεύει της ζωής και του θανάτου. Ηρπάγης από του μέσου ημών ως εν συσσεισμώ. Θυμούμαι ένδακρυς την ολοζώντανη παρουσία σου εδώ σαν σήμερα το 2010, τον κεμετζέ σου, το τραγούδι σου. Κυριολεκτικά, είχες κλέψει την παράστασι. Σήμερα είσαι ο μεγάλος απών. Μας λείπεις πολύ. Πάρα πολύ! Σίγουρα, βέβαια, το πνεύμα σου, η ψυχή σου, είναι εδώ, μαζί μας. Περιίπταται στα αγαπημένα σου ποντιακά λημέρια. Ως αγαπητά τα σκηνώματά σου... Λείπει όμως σήμερα η σωματική αρχοντική παράστασίς σου. Ο μεγάλος ενθουσιασμός σου. Το γλυκύλαλο τραγούδι σου.

Αναπαύου εν ειρήνη! Και συνέχιζε να λειτουργής τώρα εις την άνω Ιερουσαλήμ και προσεύχου για μας τους περιλειπομένους. Σίγουρα θα εισακούωνται οι δεήσεις και οι προσευχές σου, γιατί υπήρξες πιστός άχρι θανάτου. Ήσουν σεμνός, έντιμος, σωστός, ακέραιος, γνήσιος, ατόφιος, αυθεντικός. Και έλεγες το ναί, ναί και το ου, ου. Μακάρι να σε μιμούνται πολλοί – όλοι! Αιωνία σου η μνήμη!

Πατριαρχική χοροστασία στον εσπερινό της παραμονής της εορτής

Την παραμονή ο Παναγιώτατος χοροστάτησε κατά τον Μέγα Εσπερινό που τελέστηκε στον Ρωμαιοκαθολικό Ναό της Παναγίας Τραπεζούντος, ύστερα από την ευγενική παραχώρησή του από τον Ιερατικώς Προϊστάμενό του, Οσιώτ. π. Carmine. Να σημειωθεί ότι είναι η δεύτερη συνεχόμενη χρονιά, ύστερα από δεκαετίες, που τελείται ο εσπερινός της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην Τραπεζούντα.

Τον Παναγιώτατο προσφώνησε με θερμούς λόγους ο Ρωμαιοκαθολικός Προϊστάμενος του Ναού π. Carmine και ακολούθησε ομιλία του Παναγιωτάτου στην ελληνική, τουρκική και αγγλική γλώσσα.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ:

Τραπεζούντα: Πατριαρχικός Εσπερινός Κοιμήσεως της Θεοτόκου

Φωτογραφίες από τον Μεγάλο Εσπερινό της Κοίμησης στην Τραπεζούντα

Φωτογραφικό υλικό από την εορτή Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην Ι. Μονή Παναγίας Σουμελά Πόντου

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ:

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ:

(Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου / Οικουμενικό Πατριαρχείο)